

Válasz Dec. 4. 1853

Geest. November 26^{lan} 1853.

K 513/798.

Édes Aranybácsi.

Megvallom őszintén hogy ily soká tartó hallgatása, melyet még eddig nem ta-
pasztaltam, akaratlanul azon kíváncsi gondolatra vezet hogy a
ranybácsi komolyabb mértékben beteg, vagy pedig újra költözök.
Az utolsó kis baj most múlt, de ha talán az első állana, legyen szí-
ves édes Aranybácsi ezt nehem megírta, mert hiányoztam én ka-
rántsem vagyok azon kökönyös, gúnyolódó vagy is leginkább azon könyöl-
mű ember mint a kinek látnom, mely külsőre, még szerettem, irá-
nyába is gondolatlanul elkövetett tetteim okát adnak. De azért szeret-
ni tudok, és hogy ne szeretnem tehát azt, kit tisztelhettem egyfelől
módomban volt, és kiker másfelől ragyogó termésként legszebb leg-
kedvesebb ábrándjai közt vannak. Mert hiszen azt hiába tagad-
nám oly pszichológus előtt mint Aranybácsi, hogy én álmodtam már ma

1. gamat

gamat koszorús költőnek, arany lanttal kezében a' Parnassuson
ülve; köröttem hallgató néptömeg, király és szorga dúl és holdas,
mely dalom varázsa által egyenlővé lesz, mint isten és törvény előtt.
De már igen is bombasztos levél, pedig Aranybácsi ha egészséges
kinevet, ha beteg, megundorodik, mintan a' beteg embernek sem testi
sem szerelmi gyomra reheréltet el nem tűr

Befejezésimet jövő levelemben küldöm, de most is küldök, vala-
mit, fordítson Aranybácsi és elolvashatja.

Gyógyítsa meg ha beteg, irassa meg ha nem beteg, minél előbb! Eg!

Szerető tanítványa
Tiska Imola

Oh ti a' lelkerejének
 kikürtött o- s' új hősei!
 Lelkem csak a' méri a' tömjének
 Halma't, s' míg néri neveli.
 Törpék, én én állok magamban,
 Lelkezőben legfőjül
 - Emésztő lár dúlong agyamban
 - Szeretek remény nélkül!

+ + + +
 Kínra ki mész velem mértkőni?
 - Mi o' az aida? Scavola
 Kiker nem tud egy jaj fe'lkőni
 Milyen elég jóbboláta?
 Öttestet bünteté' a' kaba
 Hozz, mért nem döfött emberül
 En belkém hamvaszalom kiába,
 - Szeretek remény nélkül!

+ + + +
 Mi a' híresztelt márttyrolnak
 Kínja kik Jerusur miatt
 Elégtek? - Nékik Jerusoknak
 Szeretete jutalmat ad.
 - Kínom száll idegről idegre,
 Egyenként, válogatva öl
 - És nem vagyok viszont szerető.
 - Szeretek remény nélkül!

+ + + +
 Mi az Ur p' szent fia' halála?
 - Bár o' nem nyert csak kínorlat
 Az egy világ üdvére vála,
 Törött hála babérokát.
 En

Ka

"könyv"

ra

En mint hajo az óceánban
Egek segély, s részvételül
Kincs hi remegjen éter, s kánpón,
— Szereték remény nélkül.

Skivem est jajtalan sremeste
de végre most panaszkod,
Foglyát a' kint in, megrepesee,
Kellém dalban, bocsátja el.
— Es száll a' dal, mint szorott fecske
Kút a' nyár elhagy, egyedül,
Kémor, busa, kútszegbese
— Szereték remény nélkül!!

Tekintetes hangnemes urak!

a' m. istván tanárurak!

P. Kovács

V. Kovács